

Hartauskirjoitus Orimattilan Sanomiin 12.1.2023

Väritön päivä elämän valtameressä

Tammikuussa pilvisenä päivänä ikkunasta ulos katsoessa ei näy juuri värejä. Monenlaisia harmaan ja mustan sävyjä, lumen valkoista. Maisema on kovin mustavalkoinen. Kaipaen sinistä taivasta, aurinkoa, värejä, elämää.

Mieleeni tulee kertomus kahdesta kalasta. - Suuri kala ui pienen kalan luokse ja kysyi: "Tiedätkö missä on sininen valtameri?" Pieni kala vastasi: "Tässä." Suuri kala sanoi: "Tässähän on pelkkää harmaata vettä." Ja suuri kala jatkoi pettyneenä matkaansa.

Keskellä elämää me kyselemme, missä elämä on. Näemmekö, että elämä on tässä vai ajattelemmeko, että nämähän ovat vain tavallisia, arkisia, värittömiä päiviä? Elämä voi tuntua tyhjältä ja merkityksettömältä.

Tyhjyyden kokemuksesta voi nousta tärkeitä kysymyksiä. On tärkeää miettiä, mitä tämä elämä on. Miksi me olemme olemassa, mistä elämä on tullut? Näitä kysyessämme me kysymme samalla, missä Jumala on. Vaikka Jumala on kaikkialla, me emme voi häntä näillä silmillä nähdä. Jumala on näkymätön.

Elämän meri on usein ankara. Elämän myrskyissä meitä voi rohkaista ja lohduttaa luottamus siihen, että meitä rakastava Jumala on meitä lähellä joka hetki ja kannattelee meitä. Pimeydessäkin Jumala on meitä lähempänä kuin vesi kalojen ympärillä.

Näkymätön Jumala ei ole meitä unohtanut. Joulun sanoma muistutti meitä tästä. Jeesuksen kautta Jumala puhuu meille tänäänkin ja kertoo meille rakkaudestaan. Hän ei ole mykkä Jumala vaan hän tarjoaa syntien anteeksiantoa, elämänsä harmauteen kadottaneille uuden alun mahdollisuutta. Sitä sanotaan armoksi.

Hannu Rantala

Orimattilan seurakunta